

Cartea lui Daniel - Numărul treizeci și patru

Descoperirea lui Daniel: o călătorie profetică prin istoria pământului și judecățile lui Dumnezeu

Jeff Pippenger
2023-12-29

Primele șase capitole ale cărții lui Daniel reprezintă istoria fiarei pământului din Apocalipsa treisprezece. Statele Unite (fiara pământului) au început ca a șasea împărăție a profetiei biblice în 1798, când papalitatea (fiara mării din Apocalipsa treisprezece) a primit o rană de moarte profetică și și-a încheiat domnia ca a cincea împărăție a profetiei biblice.

Istoria fiarei care se ridică din pământ este istoria avertizării cu privire la apropierea judecăților lui Dumnezeu. La începutul istoriei fiarei care se ridică din pământ, a început judecata de cercetare a lui Dumnezeu, iar la încheierea istoriei fiarei care se ridică din pământ începe judecata executivă a lui Dumnezeu. Avertizarea cu privire la apropierea judecății de cercetare a lui Dumnezeu, la început, a fost reprezentată prin solia primului înger din Apocalipsa, capitolul paisprezece, care a ajuns la „vremea sfârșitului” în 1798. Avertizarea cu privire la apropierea judecății executive a lui Dumnezeu, la încheiere, este reprezentată prin soliile celor trei îngeri din Apocalipsa, capitolul paisprezece, care au ajuns la „vremea sfârșitului” în 1989.

La fiecare „vreme a sfârșitului”, o parte a cărții lui Daniel este desigilată. În istoria de început a fiarei pământului, în 1798, capitolele șapte, opt și nouă din Daniel au fost desigilate. Aceste capitole sunt reprezentate ca vedenia râului Ulai. În istoria de încheiere a fiarei pământului, în 1989, capitolele zece, unsprezece și doisprezece din Daniel au fost desigilate. Aceste capitole sunt reprezentate ca vedenia râului Hidechel. Ori de câte ori cartea lui Daniel este desigilată, asupra generației care trăiește atunci este adus un proces de punere la probă în trei etape.

Și el a zis: „Du-te, Daniele, căci cuvintele acestea sunt închise și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; dar cei răi vor face rău; și niciunul dintre cei răi nu va înțelege; însă cei înțelepți vor înțelege.” Daniel 12:9, 10.

Procesul de testare în trei pași se bazează pe structura cuvântului ebraic tradus prin „adevăr”, care a fost alcătuit prin combinarea primei, a treisprezecea și a ultimei litere ale alfabetului ebraic. Cuvântul ebraic reprezintă și posedă puterea creatoare a lui Dumnezeu. Întregul adevăr profetic este structurat pe temelia aceluși cuvânt, la fel cum este și procesul de testare în trei pași din capitolul douăsprezece al cărții lui Daniel. Cuvântul reprezintă nu numai puterea creatoare a lui Dumnezeu, ci și pe Isus Hristos, care este Adevărul și care este, de asemenea, Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, așa cum sunt reprezentate prin prima și ultima literă a alfabetului ebraic.

Istoria de la început a fiarei pământului, când avertizarea cu privire la apropierea judecății de cercetare a ajuns la timpul sfârșitului, în 1798, este reprezentată de primul înger din Apocalipsa paisprezece. Solia primului înger din Apocalipsa, capitolul paisprezece, cuprinde fiecare dintre cele trei etape, care constituie adevărul și care reprezintă procesul de încercare în trei pași ce a

confruntat generația atunci când primul înger a sosit în 1798.

Și am văzut un alt înger zburând prin mijlocul cerului, având Evanghelia veșnică, pentru a o vesti celor ce locuiesc pe pământ, și oricărui neam, și seminții, și limbi, și popor, zicând cu glas tare: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă; căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul, și pământul, și marea, și izvoarele apelor. Apocalipsa 14:6, 7.

Istoria finală a fiarei pământului, când avertizarea cu privire la apropierea judecății executive a sosit la vremea sfârșitului, în 1989, este reprezentată de cei trei îngeri din Apocalipsa, capitolul paisprezece. Cei trei îngeri din Apocalipsa paisprezece reprezintă cei trei pași, care constituie adevărul, iar cei trei îngeri reprezintă procesul de punere la probă în trei etape, care a confruntat generația ce trăia atunci când al treilea înger a sosit, în 1989.

Și am văzut un alt înger zburând prin mijlocul cerului, având Evanghelia veșnică, pentru ca s-o vestească celor ce locuiesc pe pământ și oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui popor. El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor.” Și un alt înger a urmat, zicând: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei.” Și al treilea înger a urmat după ei, zicând cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe fruntea lui sau pe mâna lui, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul indignării Lui; și va fi chinuit în foc și pucioasă înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în vecii vecilor; și nici zi, nici noapte n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei. Aici este răbdarea sfinților; aici sunt cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” Apocalipsa 14:6–12.

Cartea lui Daniel este structurată pe temelia mesajelor celor trei îngeri. Acea structură este deopotrivă alcătuită din cele trei trepte ale cuvântului ebraic pentru „adevăr” și din procesul corespunzător de punere la probă în trei etape; însă procesul de punere la probă se desfășoară pe linia istorică a fiarei care se ridică din pământ din Apocalipsa, capitolul treisprezece (Statele Unite), precum și pe linia istorică a celor două coarne ale fiarei care se ridică din pământ (Republicanismul și Protestantismul). Istoria Statelor Unite, începând din 1798 și continuând până la legea duminicală care se apropie curând, este aceeași perioadă istorică în care există Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Prin urmare, cartea lui Daniel cuprinde de asemenea structura care înfățișează istoria adventismului, începând din 1798 și continuând până la legea duminicală care se apropie curând. Făcând astfel, cartea lui Daniel identifică aceleași istorii profetice reprezentate în cartea Apocalipsei, iar prin aceasta oferă primul martor care aduce la desăvârșire mesajul celui de-al doilea martor. Desăvârșirea celor două cărți este împlinită prin același fenomen profetic care a existat în relația dintre Vechiul Testament și Noul Testament.

„Istoria vieții, morții și învierii lui Isus, ca Fiu al lui Dumnezeu, nu poate fi pe deplin demonstrată fără dovezile cuprinse în Vechiul Testament. Hristos este descoperit în Vechiul Testament la fel de clar ca în Noul. Unul mărturisește despre un Mântuitor care avea să vină, în timp ce celălalt mărturisește despre un Mântuitor care a venit în felul prezis de profeți. Pentru a prețui planul răscumpărării, Scriptura Vechiului Testament trebuie să fie înțeleasă temeinic.

Cartea lui Daniel prezintă adevărurile profetice care sunt aduse la desăvârșire în cartea Apocalipsa. Ea este structurată pe cele trei trepte reprezentate de cuvântul ebraic pentru „adevăr” și, prin urmare, cartea însăși reprezintă o probă pentru generația în care aceste fapte sunt desigilate și descoperite. Isus Însuși, ca Alfa și Omega, este subliniat în mod direct chiar în primele cuvinte și în primul capitol al cărții Apocalipsa. Aceste articole au arătat, de asemenea, că Daniel capitolul unu posedă aceeași structură și aceleași caracteristici profetice ca solia primului înger din Apocalipsa capitolul paisprezece.

Mesajul primului înger și capitolul unu din Daniel identifică amândouă procesul de încercare în trei etape, care este semnătura lui Alpha și Omega. Capitolul începe cu Babilonul literal cucerind Iuda literală, iar cartea conduce până la ultima bătălie dintre Babilon și Iuda, reprezentată în ultimele șase versete din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel. În acele versete, Babilonul spiritual este cucerit de Iuda spirituală, chiar când Mihail Se ridică și timpul de probă al omului se încheie. Acele versete reprezintă sfârșitul istoriei profetice a războiului dintre Babilon și Iuda. În acele versete este ilustrată vindecarea răni de moarte.

Versetele care descriu vindecarea răni de moarte încep cu versetul patruzeci din Daniel unsprezece, care începe cu cuvintele: „Și la vremea sfârșitului.” „Vremea sfârșitului” din verset reprezintă anul 1798, când papalitatea a primit rana sa de moarte. Versetele istorisesc apoi cum rana de moarte este vindecată, pe măsură ce papalitatea cucerește, mai întâi pe vrăjmașul său, împăratul de la miazăzi (Uniunea Sovietică), în al doilea rând pe aliatul său, țara cea slăvită (Statele Unite), și în al treilea rând pe victima sa, Egiptul (Națiunile Unite). În versetul patruzeci și cinci, papalitatea (împăratul de la miazănoapte) ajunge la sfârșitul ei, fără să-i fie cineva într-ajutor. Istoria vindecării răni de moarte a papalității în aceste versete începe cu căderea papalității în 1798 și se încheie cu ridicarea finală și căderea papalității. Versetele dintre deschiderea pasajului și încheierea pasajului identifică răzvrătirea de la mijloc.

Cuvântul ebraic pentru „adevăr” a fost alcătuit prin combinarea primei litere, a celei de-a treisprezecea litere și a ultimei litere a alfabetului ebraic. Treisprezece este un număr care simbolizează răzvrătirea și istoria dintre început și sfârșit. În pasajul final de profetie din cartea lui Daniel este reprezentat același război care este înfățișat în chiar primele versete ale cărții. Acele versete introduc capitolul întâi, unde găsim procesul de încercare în trei pași, care este adevărul. Apoi, în pasajul final, găsim aceiași trei pași, deoarece acesta începe cu prima cădere a papalității și se încheie cu ultima cădere a papalității, iar în mijloc este cuprinsă răzvrătirea zilelor de pe urmă.

În cadrul acelor ultime șase versete din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel se află o a doua mărturie a adevărului, căci prima putere geografică pe care papalitatea trebuia să o răstoarne (împăratul de la miazăzi) este un simbol al puterii balaurului, după cum și ultima dintre cele trei puteri geografice (Egiptul) este. Cucerirea în trei pași, care este necesară pentru ca rana de moarte să fie vindecată, începe cu împăratul de la miazăzi, care este un simbol al puterii balaurului manifestate prin ateism, iar ultima dintre cele trei puteri, reprezentată prin Egipt, este simbolul biblic principal al ateismului asociat cu balaurul. De fapt, cuvântul tradus prin „miazăzi” în versetul patruzeci al pasajului este „negeb”, care este tradus uneori ca Egipt. Cele trei piedici poartă semnătura adevărului, căci prima piedică este ultima piedică. Puterea din mijloc este țara

cea slăvită (Statele Unite). Statele Unite sunt locul în care este adusă la îndeplinire răzvrătirea legii duminicale, iar simbolul Statelor Unite la începutul lor a fost format din treisprezece colonii.

Semnătura lui Alpha și Omega străbate cartea lui Daniel și oferă mărturia care, adusă împreună cu cartea Apocalipsei, stabilește dumnezeirea lui Isus Hristos. În termenii capitolului doisprezece din Daniel și ai procesului de încercare în trei pași care are loc în generația în care cartea este desigilată, a respinge descoperirea structurii cărții lui Daniel înseamnă a fi printre aceia care sunt identificați ca fiind cei răi. În termenii capitolului paisprezece din Apocalipsa, a respinge descoperirea structurii cărții lui Daniel înseamnă a fi printre aceia care sunt identificați ca închinându-se fiarei și chipului ei.

Cartea Apocalipsei arată că, chiar înainte de încheierea timpului de probă, Revelația lui Isus Hristos este desigilată, iar Revelația lui Isus Hristos include desigilarea structurii cărții lui Daniel.

„Onorat de oameni cu răspunderile statului și cu tainele împărățiilor care purtau stăpânire universală, Daniel a fost onorat de Dumnezeu ca ambasador al Său și i s-au dat multe descoperiri ale tainelor veacurilor viitoare. Minunatele sale profeții, așa cum au fost consemnate de el în capitolele 7–12 ale cărții care îi poartă numele, nu au fost pe deplin înțelese nici chiar de profetul însuși; dar, înainte ca ostenele vieții sale să se încheie, i s-a dat binecuvântata asigurare că, «la sfârșitul zilelor» — în perioada de încheiere a istoriei acestei lumi — i se va îngădui din nou să stea în partea și locul său. Nu i-a fost dat să înțeleagă tot ceea ce descoperise Dumnezeu cu privire la planul divin. «Închide cuvintele și pecetluiește cartea», i s-a poruncit cu privire la scrierile sale profetice; acestea trebuiau să fie pecetluite «până la vremea sfârșitului». «Tu însă mergi pe calea ta, Daniele», a poruncit din nou îngerul credinciosului sol al lui Iehova; «căci cuvintele sunt închise și pecetluite până la vremea sfârșitului... Dar tu du-te până va veni sfârșitul; tu te vei odihni și te vei scula iarăși în partea ta de moștenire la sfârșitul zilelor.» Daniel 12:4, 9, 13.

„Kako se približavamo završetku istorije ovoga sveta, proročanstva zabeležena kod Danila zahtevaju našu posebnu pažnju, jer se odnose upravo na vreme u kojem živimo. S njima treba povezati učenja poslednje knjige novozavetnih Spisa. Sotona je mnoge naveo da veruju kako se proročki delovi spisa Danila i Jovana, otkrivača, ne mogu razumeti. Ali obećanje je jasno da će posebno blagoslovenje pratiti proučavanje ovih proročanstava. ‘Mudri će razumeti’ (stih 10), rečeno je o Danilovim viđenjima koja je trebalo otvoriti u poslednjim danima; a o otkrivenju koje je Hristos dao svome sluzi Jovanu radi vođstva Božjeg naroda kroz sve vekove, obećanje glasi: ‘Blago onome koji čita, i onima koji slušaju reči ovoga proroštva i drže ono što je u njemu napisano.’ Otkrivenje 1:3.” Prophets and Kings, 547.

Vorbind la timpul viitor cu privire la ziua și veacul ei, sora White a declarat: „pe măsură ce ne apropiem de încheierea istoriei acestei lumi”, „cei înțelepți vor înțelege”, că „profețiile consemnate de Daniel cer atenția noastră deosebită, întrucât se referă chiar la timpul în care trăim.” „Multele descoperiri ale tainelor veacurilor viitoare. Minunatele sale profeții, așa cum au fost consemnate de el în capitolele șapte până la doisprezece ale cărții care îi poartă numele,” „urmează să fie desigilate în zilele de pe urmă.”

Când cartea lui Daniel este desigilată, ea produce un proces de curățire în trei etape, care pune la încercare generația ce trăiește atunci când Leul din seminția lui Iuda dă cartea lui Daniel poporului Său. În Apocalipsa zece, sora White ne informează că îngerul care a coborât nu era „nimeni altul decât Isus Hristos”. În Apocalipsa zece, îngerul avea în mână Sa o cărticică deschisă, pe care Ioan a fost poruncit să o ia și să o mănânce. Acea carte a fost desigilată de Leul din seminția lui Iuda, care nu este nimeni altul decât Isus Hristos; prin urmare, cartea pe care Ioan a fost poruncit să o mănânce era cărticica lui Daniel.

„A fost Leul din seminția lui Iuda Cel care a deschis cartea pecetluită și i-a dat lui Ioan descoperirea celor ce aveau să fie în aceste zile de pe urmă.”

„Daniel a stat în partea rânduită lui pentru a-și aduce mărturia, care a fost pecetluită până la vremea sfârșitului, când solia primului înger urma să fie proclamată lumii noastre. Aceste lucruri sunt de o importanță infinită în aceste zile de pe urmă; dar, în timp ce «mulți vor fi curățiți, albiți și încercați», «cei răi vor face răul; și niciunul dintre cei răi nu va înțelege». Cât de adevărat este aceasta! Păcatul este călcarea Legii lui Dumnezeu; iar aceia care nu vor primi lumina cu privire la Legea lui Dumnezeu nu vor înțelege proclamarea soliilor primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger. Cartea lui Daniel este desigilată în revelația dată lui Ioan și ne poartă înainte până la ultimele scene ale istoriei acestui pământ.”

„Frații noștri vor ține oare seama că trăim în mijlocul primejdiilor zilelor de pe urmă? Citiți Apocalipsa în legătură cu Daniel. Învățați aceste lucruri.” Testimonies to Ministers, 115.

A respinge descoperirea structurii cărții lui Daniel, care este acum desigilată, înseamnă a fi printre aceia care sunt identificați ca fiind cei nelegiuți. Primele șase capitole din Daniel stabilesc structura profetică ce reprezintă istoria profetică a adventismului, fiara care se ridică din pământ, cei șaptezeci de ani simbolici din Isaia capitolul douăzeci și trei, cele două coarne ale protestantismului și republicanismului, istoria profetică a mesajelor primului și celui de-al doilea înger și istoria mesajelor celor trei îngeri. Ultimele șase capitole din Daniel identifică mesajele profetice care sunt desigilate la începutul și la încheierea tuturor acestor istorii menționate anterior.

Capitolul întâi din Daniel este istoria mișcării primului înger, la începutul istoriei fiarei care se ridică din pământ. Capitolele întâi până la trei reprezintă istoria mișcării celui de-al treilea înger, la încheierea istoriei fiarei care se ridică din pământ. Capitolul patru trebuie pus în corespondență cu capitolul întâi, ca început, iar capitolele cinci și șase trebuie puse în corespondență cu capitolele întâi până la trei, ca încheiere. Sporirea cunoștinței care este reprezentată în capitolele șapte, opt și nouă trebuie pusă în corespondență cu capitolul întâi, ca istorie de început. Sporirea cunoștinței care este reprezentată în capitolele zece, unsprezece și doisprezece trebuie pusă în corespondență cu capitolele întâi până la trei, ca istorie de încheiere.

Rând peste rând, această aplicație identifică istoria de început a fiarei pământului ca fiind capitolele unu, patru, șapte, opt și nouă. Aplicația identifică, de asemenea, istoria de încheiere a fiarei pământului ca fiind capitolele unu până la trei, capitolele cinci, șase și zece până la doisprezece. Astfel, cartea lui Daniel este prezentată atât ca începutul, cât și ca sfârșitul fiarei pământului.

Începutul fiarei pământului poate fi atunci identificat ca Daniel capitolul unu, căci capitolul patru trebuie să se suprapună peste capitolul unu (rând peste rând). Capitolele șapte, opt și nouă trebuie, de asemenea, să se suprapună peste capitolul unu. Prin urmare, începutul istoriei fiarei pământului este reprezentat de Daniel capitolul unu.

Așa este și cu sfârșitul fiarei pământului. Sfârșitul istoriei fiarei pământului este reprezentat de capitolele întâi până la al treilea, iar capitolele cinci, șase, zece, unsprezece și doisprezece trebuie să se suprapună peste primele trei capitole (linie peste linie); astfel, sfârșitul istoriei fiarei pământului este reprezentat de primele trei capitole din Daniel.

Capitolul unu reprezintă începutul, iar apoi capitolele unu până la trei reprezintă sfârșitul, iar structura de unu și apoi trei identifică faptul că structura profetică a cărții lui Daniel este identică cu structura profetică a celor trei îngeri din Apocalipsa paisprezece. Acolo, ca și în Daniel, primul înger reprezintă o istorie separată, dar este, de asemenea, o treime din istoria celor trei îngeri. În același timp, așa cum această recunoaștere identifică și subliniază combinația dintre trei și unu, ea este și structura cuvântului ebraic „adevăr”, care îl reprezintă nu doar pe Hristos și puterea creatoare a lui Dumnezeu, ci și un proces în trei pași de punere la probă și de curățire, care este reprezentat atât în Daniel capitolul unu, cât și apoi din nou în Daniel capitolele unu până la trei.

Isus, care este adevărul, este de asemenea Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, iar în această privință istoria mișcării primului înger se repetă până la ultimul detaliu în istoria celor trei îngeri; astfel, este acceptabil din punct de vedere profetic să se așeze primele trei capitole din Daniel peste capitolul întâi din Daniel, căci începutul ilustrează întotdeauna sfârșitul. Cartea lui Daniel devine atunci „cärticica” care este în mâna îngerului, căci „cärticica” lui Daniel poate fi pe deplin reprezentată în capitolul întâi din Daniel.

Vom continua studiul cărții lui Daniel în articolul următor.

„Printre cei căutați de slujbașii care se pregăteau să ducă la îndeplinire prevederile decretului împărătesc se aflau și Daniel și prietenii lui. Când li s-a spus că, potrivit decretului, și ei trebuie să moară, Daniel, „cu sfat și înțelepciune”, l-a întrebat pe Arioh, căpetenia gărzii împăratului: „Pentru ce este decretul acesta atât de pripit din partea împăratului?” Arioh i-a istorisit despre nedumerirea împăratului cu privire la visul său neobișnuit și despre nereușita lui de a primi ajutor de la aceia în care până atunci își pusese cea mai deplină încredere. Auzind aceasta, Daniel, punându-și viața în primejdie, a îndrăznit să intre înaintea împăratului și a cerut să i se dea timp, ca să-L poată ruga pe Dumnezeul său să-i descopere visul și tâlcuirea lui.”

„La această cerere, monarhul a consimțit. «Atunci Daniel s-a dus în casa lui și a făcut cunoscut lucrul acesta lui Hanania, Mișael și Azaria, tovarășii săi.» Împreună au căutat înțelepciune de la Izvorul luminii și al cunoștinței. Credința lor era puternică prin conștiința că Dumnezeu îi așezase acolo unde se aflau, că făceau lucrarea Lui și împlineau cerințele datoriei. În vremuri de nedumerire și primejdie se întorseseră întotdeauna la El pentru călăuzire și ocrotire, iar El Se dovedise un ajutor mereu prezent. Acum, cu zdrobire de inimă, s-au supus din nou Judecătorului întregului pământ, implorându-L să le acorde izbăvire în acest timp al nevoii lor deosebite. Și nu au implorat în zadar. Dumnezeul pe care Îl onoraseră i-a onorat acum și pe ei.

Duhul Domnului S-a odihnit asupra lor, iar lui Daniel, «într-o vedenie de noapte», i-au fost descoperite visul împăratului și înțelesul lui.”

„Primul act al lui Daniel a fost să-I mulțumească lui Dumnezeu pentru descoperirea care i-a fost dată. «Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu în vecii vecilor», a exclamat el; «căci ale Lui sunt înțelepciunea și puterea: El schimbă vremurile și soroacele: El înlătură împărați și ridică împărați: El dă înțelepciune celor înțelepți și cunoștință celor ce au pricepere: El descoperă lucrurile adânci și ascunse: El știe ce este în întuneric și lumina locuiește cu El. Îți mulțumesc și Te laud, Dumnezeul părinților mei, care mi-ai dat înțelepciune și putere și mi-ai făcut cunoscut acum ceea ce am cerut de la Tine: căci acum ne-ai făcut cunoscut lucrul împăratului.»” Prophets and Kings, 493, 494.